

VRTČEVA POŠTA

Kako smo pogozdovali

Zjutraj ob osmi uri smo se zbrali na šolskem dvorišču. Bili smo peti, šesti, sedmi in osmi razred. Dečki smo imeli motike, deklice pa košare. Košare so imele zato, da so nosile v njih smrekove sadike. Ko smo bili vsi zbrani, smo odšli v gozd. Tam smo se postavili v ravno vrsto. Začeli smo kopati jamice. Bile so globoke deset do dvajset centimetrov. Deklice so pa sadile sadike. Na vrhu smo imeli počitek. Kdor je imel s seboj južino, je lahko jedel. Ko smo se odpočili, smo začeli delati naprej. Kmalu smo prišli do vrha. Jaz sem imel smolo, ker sem zmeraj naletel na korenine. Zopet smo imeli počitek. V kratkem času smo pogozdili vsjo goličavo. Po opravljenem delu so deklice še malo pobirale drva, dečki pa smo šli domov. Korakali smo v četi. Na križpotju smo se mirno razšli. Bilo je zelo lepo. Skoda le, da je trajalo malo časa. Večkrat sem med letom pogledal, kako rastejo naše sadike.

Pečar Bojan,

učenec V. razr. ljudske šole v Mokronogu.

Gospod urednik!

Danes se prvič oglašam z nekaj vrsticami. Doma sem iz Ljubljane in sem naročena na »Vrtec« žé četrto leto. Najbolj mi ugaja povest »Marjetica, hčerka Matjaževa«. Vsakokrat ko prejmem »Vrtec«, sem zelo vesela. Zelo me veselijo tudi uganke, ki jih rešujem z veliko vnemo. Če bo moje pismo romalo v koš, potem na svidenje v košu.

Lepo Vas pozdravljam in brez zamere!

Brandstätter M.,

učenka IV. razr. ljudske šole v Ljubljani.

Ljubi »Vrtec«!

Komaj pričakujem nove številke »Vrtca«, da bom spet reševala uganke.

In moja knjižnica se bo povečala za en list. Brala sem v tej številki povest »Janžec« in mi je prav žal, da se ne nadaljuje in bi Vas prosila, da bi vstavili še kake lepe pravljice, ker jih tako rada berem. Mama me včasih zelo kara, ker

samo berem, očka pa mi pravijo, da naj imam veselje do branja, ker se s tem kaj naučim.

Prav prisrčne pozdrave pošiljam Vam in vsem naročnikom »Vrtca«!

Urh Ana,

učenka II. razr. ljudske šole na Brezovici pri Ljubljani.

Cenjeni g. urednik!

Vsak mesec težko pričakujem, da izide »Vrtec«. Z veseljem berem povesti v njem. Posebno mi ugaja povest »Marjetica, hčerka Matjaževa«. Rada si belim glavo z uganjami. Na ta mladinski list sem naročena že dve leti. Obiskujem IV. razred ljudske šole pri uršulinkah. V tem razredu je 45 učenk. Prav vse smo naročene na »Vrtec«.

Iskreno pozdravlja Vas in vse naročnike

Kastelic Slavka,

uč. IV. razr. pri uršulinkah v Ljubljani.

LISTNICA UREDNIŠTVA

L. M. v Lj. — Pesmica, ki si jo poslala, je res lepa, čeprav pišeš, da si napisala »borno pesem«. — Povedati pa Ti moram, da ta pesem ni borna, ampak vzorna. Napisala pa je nisi Ti, ampak dobesedno prepisala in podpisala. To je pa le premajhna zasluga in je pesem kljub Tvojemu podpisu še vedno Gregorčičeva, čeprav nekoliko manj znana. Kati dijakinja bi že morala vedeti, da tak poskusi niso za šalo. Le poglej v besednjaku, kaj pomeni beseda plagiat!

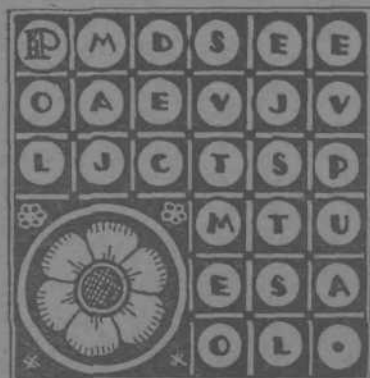
Mnogim: Pišite toliko razločno, da je mogoče brati rokopis brez povečalnega stekla. Za tisk namenjene stvari pišemo vedno le po eni strani pole. Vsaka pesem pa mora biti na posebnem listu.

Nenaročenih rokopisov ne vračamo. Odslej tudi ne bomo več sprejemali premalo ali celo nefrankiranih pisem. To naj si zapomni jo zlasti uganekarji!

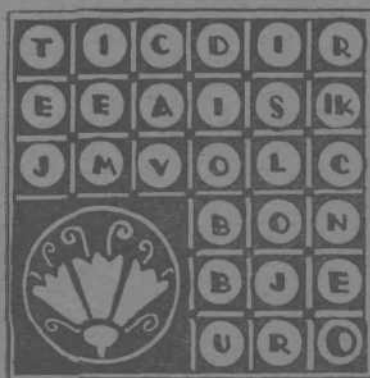
Gg. sotrudnike prosimo, da nam pošljejo rojstne podatke, poklic in stanovanje za našo evidenco.

ZANKE IN NASTAVE ZA ODPRTE GLAVE

1.

4.

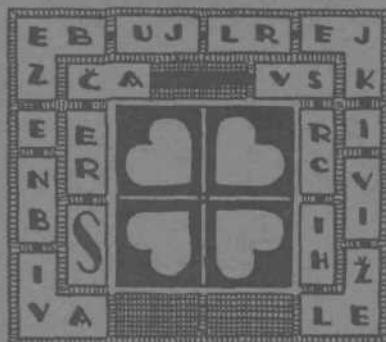
2.

5.

3.

6.

Rešitve pošljite do 20. marca 1944 uredništvu »Vrtnac«, Ulica 3. maja št. 10. — Deset izžrebanih reševalcev dobi lepe nagrade.